

Niosącemu brzemień odjął z ramion
Najpierwszy, najmłodszy anioł;
Wszystek jad, wszystek trud, każdy uraz
Światem stały się, wionęły górą.
Ogląda się — który niósł krzyż

O najcięższa ze wszystkich cięż...
O zwycięstwo narodzić bez krwi,
O wiedzo bez kropli trucizny...
Ojczyzno, Ojczyzno, Ojczyzno,
Pokój Ci!

Uniosłem cię ze sobą cięższą niżli cały wszechświat,
A teraz nie ja ciebie, ale ty mnie niesiesz,
Nie jak zwierzę, wysilone, ze zmęczenia mokre,
Ale jak z rozpiętemi żaglami najfajniejszy okręt,
Co pewien swej dzielności i gwiazd co go wiodły,
Mnie wywiesił na maszcie, mnie — imię, mnie — godło

Niech razem z mym zewtókiem płacz skryje mogiła,
Com przeczekał, białe zmieniło twarz, stało się siłą,
Furcy motorem, bije motem, tętni jak kominica,
I to jak orzeł jawi się wam, to jak rycearz,
To jak Archanioł zauważacie, — jak mnie, temu widmu,
Bom mu serce żyjące me włożył pod skrzydło.

HELENA FLIGIEL - ŻYDKOWA

O J T Y Ś N I E O D S Z E D Ł !

Ach! Jęczą dzwony tak ciężko... boleśnie...
szloch się wyrwa i serca nam targal.
A cała Polska — jedna dzisiaj skarga:
„Czemuś nas odszedł nasz Wodzu — tak wcześniej?”

O! Tyś nie odszedł! — Oczy sokolimi
patrzysz na tłumy zbolate żałoba...
Wieczna Legendo! Łzy płyną za Tobą,
że na sen wieczny masz odejść do ziemi!

Ci, którzy mnie kochali, niechaj mi przebaczą
Śmierć i niechaj prowadzą dalej, to com zaczął.
A ci, których nienawiść pełniła za mnie cieniem,
Jak śmierć — nieunikniona i jak miłość — wierna,
Niech przekują miecz, strzały i noże na lemiesz,
A gdy będą orali nademną, ja w ziemi,
Ucieszę się ich orką, nie powiem złości,
Nawet gdy plug niebacznie zaczepi o kości.

Po katowniach więziony, bity przez żołdatów,
Stary człowiek — na ziemi, młody duch — za światem,
Opłwany, wyszydany, zdradzany sromotnie,
Wódz garski, zato tutaj liczonej stokrotnie

— Proszę was tehu resztkami,
Który na wysokościach w milczenie zasłyga,
O weźcie na się sami
Ten ciężar, którym za was dźwigał!

Weźcie go razem spodem,
Niech jeden drugiego nie odpycha...
...Ażebym mógł po znoju,
Odpoczywając w pokoju,
Od koła cichości do wyższego koła
Coraz radośniej ucichać

Kazimiera Halkowiczówna

O! Tyś nie odszedł, tylko usnął Wodzu...
Duch Twój mocarny jest przy nas, w pobliżu!
Czujemy moc wielką w przegromnym krzyżu,
co spadł na barki całego narodu!

Tyś — cennych wskazań zostawił nam księgię,
Z umiłowaniem wstąpił w Twe ślady!
wykorzenimy narodowe wady...
na to Ci Wodzu — składamy przysięgię!

Z życia Związku

Członkini naszego zarządu,
Pani D-r Władysława Wotowska,
poślubiwszy d-ra Antonio Mussi,
21 ub. m. opuściła Kurytębę i prze-
niosła się na stałe do Laguny.
Z wyjazdem pani d-r Wotowskiej
ZPOK utracił jedną z najczynniej-
szych i najwartościowszych jedno-
stek, a Stacja Opieki nad Matką i
Dzieckiem dzielną kierowniczkę.
Głębokim ukochaniem objęła ona
dzieło ZPOKu, pracując dla jego
potrzeb z prawdziwym poświęce-
niem. Mogłoby opowiedzieć wszyst-
kie matki, które korzystały z jej
opieki lekarskiej, ile trosk umorzy-
ła, ilu cierpieniom ulżyła. Młoda,
pełna zapалу i chęci do pracy, zdo-
łała sobie ogólną sympatię wszyst-
kich, z którymi kiedykolwiek zetknę-
ła się tak w życiu prywatnym jak i
społecznym.

Caly Związek żegnał ją serdecz-
nie na świetlicy dn. 17 ubm. Pani
Wotowska obiecała nie zapominać
o ZPOKu i być z nim w stałym
kontakcie.

Na dworcu żegnana była przez
grono członkin ZPOK z przewod-
niczącą p. Konsulową Kulikowską
na czele.

Dzielnej i kochanej współpracow-
nicze ślony najszersze życzenia
wszelkiej pomyślności na nowej dro-
dze życia.

Kierownictwo Stacji objęła p. Ja-
nina Watrobiana, słuchaczka ostat-
niego roku medycyny, która wspol-
nie z p. Kazimierą Rydygierową
udziela porad lekarskich i higieny i współpracę.

My Polki, rzucone na ziemię Świętego Krzy-
ża, zebrane w dniu dzisiejszym ku uczczeniu
pamięci naszego Kochanego Wodza, Pierwszego
Marszałka i Budowniczego Polski, **Józefa Piłsudskiego**

uroczyście ślubujemy
że karnie pozostawać będziemy w szeregach
wykonawców woli niezłomnego Ryceza czynu,
że stać będziemy na straży przekazanej nam
w testamentie godności narodu polskiego,
że służąc wiernie przyjaźni narodu polskie-
go i brazylijskiego, budować będziemy lepszą
przyszłość Polaków na obczyźnie,

że solidnie w zgodnej współpracy pójdzie-
my z tymi, którym przypada w zaszczytnym u-
dziale kontynuować Jego prace i urzeczywistniać
Jego idee.

Na chwałę imienia polskiego na całym świecie!

Kurytęba, dnia 24—6—1935.

Zarząd Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet w Brazylii.

Odnik Zarządu Głównego Z.P.O.K.

DO

Zrzeszeń Wojewódzkich, Zrzeszeń Powiatowych,
Oddziałów i wszystkich członkin Związku Pracy
Obywatelskiej Kobiet.

Marszałek odszedł od nas. W obliczu
tego strasznego ciosu, który dotknął ca-
ły kraj i osierocił Naród, Związek Pra-
cy Obywatelskiej Kobiet, którego wytycz-
ną w życiu i działaniu były wskazania
i wola Marszałka, ślubuje według tych
wskazań wiernie żyć i na powierzonych
mu placówkach w wyjątkowej pracy dla
dobra Ojczyzny trwać.

ZWIĄZEK PRACY OBYWATELSKIEJ KOBIEI

W B R A Z Y L J I

DODATEK MIESIĘCZNY DO „GAZETY POLSKIEJ W BRAZYLJI”

Odpowiedzialny: ZARZĄD Z.P.O.K.

L I P I E C 1 9 3 5 r.

R O K I.

N r. 6.

